LIKKUTEI TORAH · V'ZOS HABERACHAH · MAAMAR 4

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא...

"And it shall be, every New Moon on its New Moon and every Shabbos on its Shabbos"

◇

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/vezos-haberachah/4/

1 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר ה'.

"And it shall be, every New Moon on its New Moon and every Shabbos on its Shabbos, all flesh shall come to bow down before Me, says Havayah."

(ועיין מזה ברבות בא ספט"ו בגמרא פ"ק [פרק קמא] דסוטה דף ה' ע"א זח"א [זהר חלק א] קי"ו א' קפ"א א' ח"ב [חלק ב'] קנ"ו ב' קנ"ז א' ח"ג [חלק ג'] ע"ז א' ע"ט ב' קמ"ה א')

(And see on this Rabbah on Bo, end of chapter 15; in the Gemara, first chapter of Sotah, page 5a; Zohar I, 116a, 181a; II, 156b, 157a; III, 77a, 79b, 145a.)

הנה כתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (בישעיה מ"ג ז') (ועיין מזה בב"ב [בבבא בתרא] דע"ה ב' יומא ל"ח א' רבות כי תשא ספמ"ו זח"א [זהר חלק א] צ"ו ב' רכ"א ח"ב [חלק ב'] מ"ב ב' ח"ג [חלק ג'] רכ"ה א' רכ"ח א')

Now it is written, "Everyone that is called by My Name, and for My glory, I have created him, I have formed him, indeed I have made him" (in Isaiah 43:7). (And see on this Bava Basra, page 75b; Yoma 38a; Rabbah on Ki Sisa, end of chapter 46; Zohar I, 96b, 221; II, 42b; III, 225a, 228a.)

פי' שכדי להיות נקרא בשמי וכמ"ש נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ירד ונשתלשל בבחי' בי"ע להיות לו גם בחי' המעשה.

This means: in order to be called by My Name, as it is written, "Let us make man in our image, after our likeness," [it] descended and came down step by step into the level of Beriah, Yetzirah and Asiyah, so as to have also the level of action.

והנה ראש חודש אע"פ [אף על פי] שמותר בעשיית מלאכה מ"מ אינו נקרא בלשון הפסוק יום המעשה

Now Rosh Chodesh [the New Moon], although doing work is permitted on it, is nevertheless not called, in the language of the verse, "the day of work."

וכמ"ש מחר חודש וגו' ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה (בשמואל א' סימן כ' י"ט) (וע"ש בת"י [בתרגום יונתן] ובפרש"י [ובפירש רש"י / ובפירוש רש"י] והרד"ק [והרבי דוד קמחי])

As it is written, "Tomorrow is the New Moon...," "and you shall come to the place where you hid on the day of work" (in I Samuel, chapter 20, [verse] 19). (And see there in Targum Yonasan, in Rashi's commentary and in the Radak.)

והענין כי ששת ימי המעשה נק' ששת ימי בראשית לפי שנמשכו מבחי' ראשית זו חכמה וכמ"ש כולם בחכמה עשית

The explanation is that the six days of work are called "the six days of Bereishis" because they are drawn from the level of reishis (beginning), which is Chochmah, as it is written, "You made them all with wisdom,"

וכמאמר עושה בראשית והמחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית

And as in the words "Who makes Bereishis" and "Who in His goodness renews each day, continually, the work of Bereishis."

ותכלית ירידת החכמה בששת ימי המעשה ול"ט מלאכות החורש הזורע כו' הוא לצורך עלייה שיתעלו כל בחי' המעשה ג"כ לקשרם בה' אחד שהמלאכות הם לצורך האדם וחיותו וקיומו

And the purpose of the descent of Chochmah into the six days of work and the thirty-nine labors, plowing, sowing and so on, is for the sake of ascent: that all the levels of action, too, be elevated, to bind them to the One G-d. For the labors are for the needs of man, his life and his sustenance.

וכאשר האדם נושא את נפשו בתפלתו לה' אחד בק"ש [בקריאת שמע] ואהבת כו' ובתפלה ברוך אתה כו' הרי גם כל כחות החיונית שבמלאכות שמהם חיותו וקיומו מתעלים עמו ונכללים באחד כי בהם ועל ידם ניתן הכח לאדם להעלות ולקשר נפשו באלקים חיים בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה

And when a person lifts up his soul in his prayer to the One G-d, in the Shema, "And you shall love...," and in the prayer, "Blessed are You...," then all the vital powers that are in the labors, from which come his life and sustenance, are also elevated with him and included in the One. For in them and through them the strength is given to a person to elevate and bind his soul to the living G-d in the Shema and prayer.

(והעלאה זו היא ע"י החכמה שהיא בחינת ביטול ולכן ע"י החכמה יוכל להיות ביטול היש וזהו שהששת ימי המעשה נק' ששת ימי בראשית שהוא בחי' חכמה שבכח החכמה הנמשך בהמדות יומשך להיות ביטול היש

(This elevation is through Chochmah, which is the level of self-nullification (bittul); therefore through Chochmah there can be the nullification of the yesh (independent existence). And this is why the six days of work are called the six days of Bereishis, which is the level of Chochmah: by the power of Chochmah drawn into the emotive attributes (middos), the nullification of the yesh will be drawn forth.

ועיין בזח"א [בזהר חלק א] בראשית) (דל"א סע"א [סוף עמוד א]) אינון שיתא יומין נפקין מן בראשית וע"ש במק"מ [במקדש מלך] הטעם שהחכמה נק' ראשית ועמ"ש במ"א גבי ענין יין המשומר בענביו ששת ימי בראשית

And see Zohar I, Bereishis (page 31, end of side a): "Those six days go forth from Bereishis"; and see there in the Mikdash Melech (a commentary on the Zohar) the reason Chochmah is called reishis. And see what is explained elsewhere on the matter of the wine preserved in its grapes since the six days of Bereishis.)

והנה ששת ימי המעשה הם בחינת המשכות מלמעלה למטה והשתלשלות אור א"ס ב"ה להתלבש בבי"ע להיות כח המעשה

Now the six days of work are the level of drawings-down from above to below, and the chain of descent (hishtalshelus) of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to be clothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, so as to be the power of action.

(ועמ"ש בד"ה לא הביט און ביעקב ומ"ש בד"ה בחודש השלישי גבי על כל שבח מעשה ידיך)

(And see what is explained in the discourse beginning "He has not beheld iniquity in Yaakov," and what is explained in the discourse beginning "In the third month," on "all the praise of Your handiwork.")

משא"כ השבת הוא בחי' העלאה ממטה למעלה בבחי' ענג וכמ"ש אז תתענג על ה' וכמאמר ישמחו במלכותך ישבעו ויתענגו מטובך כו'

Shabbos, however, is the level of ascent from below to above, in the mode of delight, as it is written, "Then you shall delight in Havayah," and as in the words "They shall rejoice in Your kingship...; they shall be satisfied and delight in Your goodness..."

(עיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ פקודי) (דף ר"כ ע"ב) גבי ולכן שבת נקרא טוב להודות וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אימתי גדול כשהוא בעיר אלקינו כו'

(See the Ramaz at the beginning of Pekudei) (page 220b) on "therefore Shabbos is called 'It is good to give thanks'"; and as our Sages of blessed memory said, "When is He [called] great? When He is in the city of our G-d..."

[ועמ"ש בד"ה וכל בניך] וכמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] ויחי (דרל"ט) משל למלכא דהוה יתיב בכורסייא וכתרא דמלכותא עליה אקרי מלך עילאה. כד נחית ואזיל לבי עבדיה מלך זוטא אקרי כך קב"ה [קודשא בריך הוא] כו' ע"ש

[And see what is explained in the discourse beginning "And all your children."] And as it is written in Zohar I, Vayechi (page 239): "A parable of a king who was sitting on his throne with the crown of kingship upon him: he is called a supreme king. When he goes down and goes to his servant's house, he is called a small king. So too the Holy One, blessed be He..."; see there.

והיינו שבימות החול כשמתלבש בבי"ע נק' מלך זוטא

That is: on the weekdays, when He is clothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, He is called a small king.

משא"כ בשבת הוא בחי' התגלות ענג ה' ומעין עולם הבא תענוג הנשמות שנהנין מזיו השכינה ובחינת קיבול שכרן. אבל בימות החול הוא לעשותם.

On Shabbos, however, there is the level of the revelation of the delight of G-d, a semblance of the World to Come: the delight of the souls, who enjoy the radiance of the Shechinah, and the level of receiving their reward. But the weekdays are [for] doing them.

2 ולכן כתיב בשבת ממצוא חפצך ודבר דבר דבור אסור כי דבור הוא לשון הנהגה והמשכה מלמעלה למטה וכמ"ש וידבר הוי' אל משה לאמר

Therefore it is written about Shabbos, "[refraining] from attending to your affairs and speaking words": speech is forbidden. For speech (dibbur) is a term of leadership and of drawing down from above to below, as it is written, "And Havayah spoke to Moshe, saying."

וזהו בימות החול שהוא בחי' השתלשלות והמשכה מלמעלה למטה להתלבש גם בבחי' עשייה גשמיות

And this is [so] on the weekdays, which are the level of the chain of descent and drawing down from above to below, to be clothed even in the level of physical Asiyah.

וכמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים אפילו בעולם עשייה וכמ"ש אף עשיתיו משא"כ בשבת ודבר דבר שהדבור חוזר למקורו ושרשו למעלה [ועמ"ש מזה בד"ה שובה ישראל עד]:

As it is written, "Your kingship is a kingship of all worlds," even in the World of Asiyah, and as it is written, "indeed I have made him." On Shabbos, however, "and speaking words" [is forbidden], for speech returns to its source and root above. [And see what is explained on this in the discourse beginning "Return, O Israel, unto."]

3 קיצור. ששת ימי המעשה הם ששה מדות עליונות והם בבחי' המשכה והשתלשלות להתלבש בבי"ע כמ"ש אף עשיתיו והירידה לצורך עלייה וביטול היש

Summary. The six days of work are the six supernal emotive attributes, and they are in the mode of drawing down and chain of descent, to be clothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, as it is written, "indeed I have made him"; and the descent is for the sake of ascent and the nullification of the yesh.

ולכן נקראים ימי בראשית היא בחי' חכמה דבחכמה הוא הבירור ובשבת הוא העלייה מבחי' עשייה עד לבחינת העונג ויתענגו מטובך ולכן נאמר בשבת ממצוא חפצך ודבר דבר:

Therefore they are called the days of Bereishis, which is the level of Chochmah, for in Chochmah is the refinement (birur). And on Shabbos there is the ascent from the level of Asiyah up to the level of delight, "and they shall delight in Your goodness." Therefore it is said about Shabbos, "from attending to your affairs and speaking words."

4 ב אך אין דבר שירד למטה עולה למעלה עד שנותנים לו כח ועוז מלמעלה להעלותו

2. However, nothing that has descended below rises up above until strength and might are given to it from above to raise it.

וע"ז נתקן ענין קבלת שבת לכה דודי שיהא הארה מלמעלה לקראת כלה היא כנסת ישראל כדי שפני שבת נקבלה

For this, the matter of receiving Shabbos, "Come, my Beloved," was instituted: that there be an illumination from above "to greet the bride," who is Knesses Yisrael (the Community of Israel), so that "we may receive the face of Shabbos."

וזהו משכני אחריך נרוצה שבכל ימות החול הוא בחינת אחריך וצריך להיות משכני כדי שנרוצה ועד"ז הוא ענין כל שיר השירים ליתן כח ועוז לכנסת ישראל כו' אך מי שטרח בערב שבת וכו'

And this is [the meaning of] "Draw me, we will run after you": all the weekdays are the level of "after you," and there must be "draw me" so that "we will run." And in this way is the theme of the whole Song of Songs: to give strength and might to Knesses Yisrael, etc. However, "one who toiled on the eve of Shabbos, etc."

וצריך להיות בכל יום מעין העלאת שבת והוא ענין העלאה שבתפלה מויברך דוד עד ש"ע [שמונה עשרה] שכל הענינים המדוברים שם מדברים בענין העלאה ממטה למעלה להתכלל באור ה' ובברכת יוצר איך המלאכים מקדישים והאופנים ברעש גדול כו'

And every day there must be something like the ascent of Shabbos. This is the ascent in prayer from "And David blessed" until the Shemoneh Esreh, for all the matters spoken of there speak of ascent from below to above, to be included in the light of G-d. And in the blessing of Yotzer ["Who forms light"]: how the angels sanctify, "and the Ofanim [an order of angels] with a great noise..."

והרעש הוא ענין תשוקתם וחפצם בכלות הנפש אך השרפים עומדים מפני שבחי' התכללות וביטול זה הוא הנתפס במהותם ועצמותם

The noise is their longing and desire, with the expiring of the soul (kelos hanefesh). The Seraphim [a higher order of angels], however, stand, because this level of inclusion and self-nullification is what is grasped in their very being and essence.

אבל האופנים הם במדרגה שלמטה מהם רק שהם משיגים בהיות בחי' התכללות רחוק מהם שהוא קדוש ומובדל כו' ואינו בגדר עלמין לא בגדר ממלא ולא בגדר סובב כו'

But the Ofanim are on a level below them; they only perceive that the level of inclusion is far from them, for it is holy and set apart... and is not within the category of worlds, neither in the category of the light that fills all worlds (memalei) nor in the category of the light that encompasses all worlds (sovev)...

ואי לזאת כל חפצם וכל ישעם שתכלה אליו נפשם מה שלמעלה מיכולתם

And therefore all their desire and all their salvation is that their soul expire toward Him, [something] beyond their capacity.

ולכן הרעש גדול וכן כל הענינים שמויברך דוד עד ש"ע [שמונה עשרה] הכל הוא בחי' העלאה ממטה למעלה בק"ש [בקריאת שמע] שימסור נפשו באחד ואהבת וגו'

Therefore the noise is great. So too all the matters from "And David blessed" until the Shemoneh Esreh are all the level of ascent from below to above, in the Shema, where one gives over his soul in "One," and "And you shall love...,"

עד שמונה עשרה שאומרים ברוך אתה שהוא בחי' המשכה מלמעלה למטה שיהיה בחי' גילוי הוי' וכמ"ש ברוך הוי' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם פי' מעלמא דאתכסיא לעלמא דאתגליא

until the Shemoneh Esreh, where we say "Blessed are You," which is the level of drawing down from above to below, so that there be a revelation of the level of Havayah, as it is written, "Blessed is Havayah, the G-d of Israel, from the world and to the world," meaning: from the hidden world to the revealed world;

דהיינו שיהיה גילוי בחי' ההעלם מה שלמעלה מגדר עלמין ולית מחשבה תפיסא ביה בחי' אני הוי' לא שניתי ואתה הוא עד שלא נברא העולם כו' (ועמ"ש מזה בד"ה אז ישיר משה ובני ישראל)

that is, that there be a revelation of the level of the hidden, which is beyond the category of worlds, and "no thought can grasp Him": the level of "I, Havayah, have not changed," and "You were [the same] before the world was created..." (And see what is explained on this in the discourse beginning "Then Moshe and the Children of Israel sang.")

ועיקר הגלוי הוא בכל יום על ידי מעשה המצות ותלמוד תורה כנגד כולם שהם כולם המשכת גילוי ההעלם כמ"ש במ"א

And the main revelation is every day, through the performance of the mitzvos, and the study of Torah, which is equal to them all; for they are all the drawing down of the revelation of the hidden, as is explained elsewhere.

אך ההפרש שבין העלאה שבשבת להעלאה שבחול שבשעת תפלה כי אינו דומה בן כפר שראה את המלך לבן כרך שראה כו'

However, the difference between the ascent on Shabbos and the ascent on the weekday, at the time of prayer, is that "a villager who saw the king is not like a city-dweller who saw..."

והענין כי הנה והאופנים ברעש גדול כו' על ידי השגתם בחי' קדוש ומובדל למעלה מבחי' סובב וממלא כל עלמין הוא דומה לבן כפר שראה עד"מ שביטולו מפני המלך מחמת חידוש רוממותו למעלה מגדר השגתו

And the explanation is that "the Ofanim with a great noise...," through their perceiving the level of "holy and set apart," beyond the level of sovev and memalei kol almin, are like a villager who saw [the king], by way of analogy: his self-nullification before the king is because of the novelty of his exaltedness, beyond the bounds of his grasp.

וזהו בחי' ימי החול מה שאין כן בשבת הוא בחי' התגלות ענג העליון ישמחו במלכותך ישבעו ויתענגו מטובך אז הוא דומה לבן כרך עד"מ שאין חידוש בעיניו רוממות המלך אלא מתענג ונהנה מזיו יקר תפארת גדולתו

This is the level of the weekdays. On Shabbos, however, there is the level of the revelation of the supernal delight, "They shall rejoice in Your kingship; they shall be satisfied and delight in Your goodness"; then it is like a city-dweller, by way of analogy, in whose eyes the exaltedness of the king is no novelty, but rather he delights in and enjoys the radiance of the preciousness and beauty of his greatness.

ועל זה אמרו שמש בשבת צדקה לעניים

And on this they said, "The sun on Shabbos is charity (tzedakah) for the poor."

והענין כדכתיב שמש צדקה ומרפא בכנפיה כי שמש ומגן הוי' הוא המרפא בחי' רופא חולים ולכן הוא צדקה לעניים דלית לון מגרמייהו כלום.

And the explanation is as it is written, "a sun of tzedakah (righteousness), with healing in its wings," for "Havayah is a sun and a shield"; it is the healing, the level of "Healer of the sick." And therefore it is charity for the poor, who have nothing of their own at all.

5 וביאור הדבר כי הנה כל ימות החול כנסת ישראל הוא בבחי' חולת אהבה כמ"ש סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני

The explanation of the matter: throughout all the weekdays Knesses Yisrael is in the state of "sick with love," as it is written, "Sustain me with flasks [of wine], spread apples around me, for I am sick with love."

והיינו מפני שהיא בבחי' עני דלית ליה מגרמיה כלום ונכספה וגם כלתה נפשה לעלות אל דודה להתכלל באור ה' אין סוף ב"ה שהוא למעלה מגדר ממלא וסובב

That is, because she is in the state of a poor man, who has nothing of his own at all, and her soul "longs and even expires" to go up to her Beloved, to be included in the light of G-d, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, which is beyond the category of the light that fills all worlds and the light that encompasses them (memalei and sovev).

ואהבה בכלות הנפש כזו הוא בחי' חולה מפני תוחלת ממושכה אשר תמיד נכספה וגם כלתה ולא תגיע לזה כל ימי חייה

And love with such expiring of the soul is the state of sickness, because of "hope deferred," for she always longs and even expires, and she will not attain it all the days of her life.

ולכן נקראו תלמידי חכמים בעולם הזה קצירי ומריעי מפני שתלמידי חכמים הם המקבלים מבחי' חכמה שרואין את הנולד מאין ליש ורואין שכל השתלשלות של בחי' יש הוא היפוך מבחי' אין

Therefore Torah scholars in this world are called "weak and ailing," because Torah scholars are those who receive from the level of Chochmah, who see what is born, from nothing to something, and see that the whole chain of descent of the level of yesh (something) is the opposite of the level of ayin (nothing).

לזאת תכלה נפשם בבחי' חולת אהבה להשתפך נפשם ממש

Therefore their soul expires in the state of being sick with love, their soul pouring itself out, literally.

(בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פרשה וירא פי' חולה הוא כשחסר ממנו שער החמשים יש לפרש כי שער החמשים דבינה הוא המחבר חכמה שהיא אין עם הבינה שנקרא יש דהיינו להמשיך הביטול דחכמה גם בבחי' היש כמ"ש בביאור ע"פ וספרתם לכם.

(In the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Vayeira, it explains that "sick" is when the fiftieth gate is missing from him. It may be explained that the fiftieth gate of Binah is what joins Chochmah, which is ayin, with Binah, which is called yesh; that is, to draw the self-nullification of Chochmah also into the level of yesh, as is explained in the explanation on the verse "And you shall count for yourselves."

והנה באצילות הוא חיבור חכמה ובינה בבחי' תרין רעין. אבל בבריאה אין מאיר בחינת חכמה עילאה רק בחי' הבינה ועל כן הבריאה בחי' יש.

Now in Atzilus there is the joining of Chochmah and Binah in the manner of "two companions." But in Beriah the level of supernal Chochmah does not shine, only the level of Binah; and therefore Beriah is the level of yesh.

ולזאת בימות החול שהמל' יורדת לבי"ע על כן היא בבחי' חולת אהבה מזה שבחי' יש הוא היפוך האין. ובשבת הוא בחי' מרפא כי עולה באצילות חיבור האין ביש כו')

Hence on the weekdays, when Malchus descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah, she is therefore in the state of being sick with love because of this: that the level of yesh is the opposite of ayin. And on Shabbos there is the level of healing, for she rises into Atzilus, the joining of ayin with yesh...)

וכך צריך האדם לעורר אהבה זו בתפלה כדכתיב חלו נא פני אל ופי' חלו כמ"ש ויחל משה מלמד שהחלה כו' והוא בחי' והאופנים כו' ברעש גדול כו'

And so a person must arouse this love in prayer, as it is written, "Now entreat (chalu) the face of G-d"; and chalu is explained as in "And Moshe entreated (vayechal)," [of which the Sages say,] "This teaches that he became ill..."; and this is the level of "and the Ofanim... with a great noise..."

אבל בשבת הוא בחי' רופא חולים כי שמש צדקה ומרפא בכנפיה כי ישבעו ויתענגו מטובך ואז תתענג על ה'

But on Shabbos there is the level of "Healer of the sick," for "a sun of tzedakah with healing in its wings," because "they shall be satisfied and delight in Your goodness," and then "you shall delight in Havayah."

ולכן שמש בשבת צדקה לעניים דלית להון מגרמייהו אשר נכספה וגם כלתה נפשם כי השמש מרפא (ועמ"ש בד"ה תקעו בחודש בענין לעתיד הקב"ה מוציא חמה מנרתקה צדיקים מתרפאין בה)

Therefore "the sun on Shabbos is charity for the poor," who have nothing of their own, whose soul longs and even expires; for the sun heals. (And see what is explained in the discourse beginning "Blow the shofar on the New Moon," on the matter that in the future the Holy One, blessed be He, will take the sun out of its sheath and the righteous will be healed by it.)

הוא בחינת שמש ומגן הוי' אור אין סוף ב"ה בחי' חכמה עילאה

It is the level of "Havayah is a sun and a shield": the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the level of supernal Chochmah.

אשר הארתה ירדה ונתלבשה בבי"ע בששת ימי החול ובשבת חוזרת ועולה למקורה ושרשה וכמ"ש ושמרתם את השבת כי קדש היא וגו' (עמ"ש מזה בד"ה שבת שבתון):

Its illumination descended and was clothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah during the six weekdays, and on Shabbos it returns and rises to its source and root, as it is written, "And you shall keep the Shabbos, for it is holy..." (See what is explained on this in the discourse beginning "A Shabbos of complete rest.")

6 קיצור. ענין קבלת שבת ומי שטרח בע"ש [בערב שבת] והוא ענין ההעלאה שבפסוד"ז [שבפסוקי דזמרה] וק"ש [וקריאת שמע] ושמו"ע [ושמונה עשרה] בא"י [ברוך אתה ה'] המשכה.

Summary. The matter of receiving Shabbos, and "one who toiled on the eve of Shabbos"; and this is the matter of the ascent in Pesukei deZimra (the Verses of Praise) and the Shema; and in the Shemoneh Esreh, "Blessed are You, Havayah" is drawing down.

וההפרש שבין ההעלאה דחול ובין ההעלאה דשבת כמו בן כפר שראה את המלך לגבי בן כרך וענין שמש צדקה ומרפא:

And the difference between the ascent of the weekday and the ascent of Shabbos is like a villager who saw the king compared with a city-dweller; and the matter of "a sun of tzedakah with healing."

7 ג וכל זה הוא בחי' שבת נגד ימות החול אך בחי' ראש חודש הוא ענין אחר שהרי מותר בעשיית מלאכה ואעפ"כ [ואף על פי כן] אינו נחשב מששת ימי המעשה.

3. And all this is the level of Shabbos as against the weekdays. The level of Rosh Chodesh, however, is another matter: for work is permitted on it, and nevertheless it is not counted among the six days of work.

והנה כתיב כה אמר ה' שער החצר הפנימית הפונה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החודש יפתח שיום החודש אינו בכלל ימי המעשה להיות סגור בו השער.

Now it is written, "Thus says Havayah: The gate of the inner courtyard that faces east shall be closed the six days of work, and on the Shabbos day it shall be opened, and on the day of the New Moon it shall be opened": [this shows] that the day of the New Moon is not included among the days of work, such that the gate would be closed on it.

8 והענין יובן על דרך משל ומבשרי אחזה אלוה שהדבור מקבל מבי' בחינות שלפעמים מקבל מבחי' המדות שלפי שאוהב את הדבר מדבר עבורו או מפני שכועס כו' ולפעמים מקבל מבחי' השכל וההבנה שמדבר מה שמבין בשכלו.

The matter will be understood by way of analogy, and [as] "from my flesh I behold G-d": speech receives from two levels. Sometimes it receives from the level of the emotive attributes: because one loves the thing, one speaks on its behalf, or because one is angry...; and sometimes it receives from the level of intellect and understanding: one speaks what one understands with one's mind.

כך עד"מ יובן למעלה למשכיל כי הנה אף על פי שלא מחשבותי מחשבותיכם כו' אף על פי כן נאמר למעלה בחי' דבור ודבר הוי' שהיא בחי' עלמא דאתגלי והוא מקור בחי' כנסת ישראל

So too, by way of analogy, it will be understood above by one who contemplates: for although "My thoughts are not your thoughts...," nevertheless the level of speech is spoken of above, and "the word of Havayah," which is the level of the revealed world (alma d'isgalya); and it is the source of the level of Knesses Yisrael.

ולפעמים אשר כנסת ישראל מקבלת בחי' זו מבחינת המדות

And at times Knesses Yisrael receives this level from the level of the emotive attributes,

דהיינו בחי' אהבה מסותרת בכל ששת ימי החול אחר התפלה להיות סור מרע ועשה טוב בקש שלום מחמת אהבה הטבעית המסותרת בלב כל ישראל

that is, the level of the hidden love, throughout all the six weekdays after prayer, to "turn from evil and do good, seek peace," out of the natural love hidden in the heart of every Jew.

ופי' בקש שלום להיות התקשרות שני הפכים שכל מה שלמעלה מעלה הוא בחי' אין וכל מה שלמטה מטה הוא בחי' יש כו'

And "seek peace" means that there be a bonding of the two opposites: for whatever is higher and higher is the level of ayin (nothing), and whatever is lower and lower is the level of yesh (something)...

מה שאין כן בראש חודש היא מקבלת מבחי' השכל וההבנה שאז הוא שעת הכושר למעלה להמשיך לו ההשכלה וההבנה בהתחדשות מעשה בראשית מאין ליש

On Rosh Chodesh, however, she receives from the level of intellect and understanding, for then is an opportune time above to draw down to it insight and understanding in the renewal of the work of Bereishis from nothing to something,

ולהיות האהבה בבחי' ביטול וכמ"ש ודברי אשר שמתי בפיך וכתיב ואשים דברי בפיך דברי ממש (ועמ"ש בביאור ע"פ והיה מספר בני ישראל ובד"ה בחודש השלישי)

and that the love be in the state of self-nullification (bittul), as it is written, "And My words which I have put in your mouth," and it is written, "And I have put My words in your mouth": My words, literally. (And see what is explained in the explanation on the verse "And the number of the Children of Israel shall be," and in the discourse beginning "In the third month.")

ובחינה זו נק' שער החצר הפנימית הפונה קדים מקדם למעשה בראשית (כי מעשה בראשית היינו בחי' החכמה כמו שמתלבשת בהמדות כשמ"ל [כמו שכתוב לעיל] בפי' ששת ימי בראשית.

And this level is called "the gate of the inner courtyard that faces east (kadim)": from before (mikedem) the work of Bereishis. (For the work of Bereishis is the level of Chochmah as it is clothed in the emotive attributes, as explained above on the meaning of "the six days of Bereishis."

מה שאין כן בראש חודש מקבל הדבור מבחינת החכמה עצמה ואינו דומה בחי' החכמה המלובשת במדות שהיא בתוכם בהעלם לבחי' גילוי החכמה עצמה שהיא רמה ונשגבה למעלה מעלה מן המדות כמ"ש מזה בד"ה באתי לגני.

On Rosh Chodesh, however, speech receives from the level of Chochmah itself. And the level of Chochmah clothed in the emotive attributes, where it is within them in concealment, is not like the level of the revelation of Chochmah itself, which is lofty and exalted far above the emotive attributes, as is explained on this in the discourse beginning "I have come into My garden."

ועמ"ש בד"ה וידבר אלקים אל משה כו' וארא אל אברהם כו' שעל בחינה זו נאמר ושמי הוי' לא נודעתי להם ועמ"ש עוד מענין הפונה קדים בד"ה ויקהל משה וע' בזח"א [בזהר חלק א] פ' נח דע"ה ב')

And see what is explained in the discourse beginning "And G-d spoke to Moshe... and I appeared to Avraham...," that about this level it is said, "but by My Name Havayah I did not make Myself known to them." And see what is explained further on the matter of "that faces east" in the discourse beginning "And Moshe assembled"; and see Zohar I, Parshas Noach, page 75b.)

והוא ענין מחדש חדשים מקור ההתחדשות וכנסת ישראל מתעלית בבחי' זו שביום החודש יפתח כמו ביום השבת

And this is the matter of "He renews the months," the source of renewal; and Knesses Yisrael is elevated into this level, so that "on the day of the New Moon it shall be opened," as on the Shabbos day.

אך לפי שהוא בחי' דבור ודבר ה' בחינת עלמא דאתגליא שהיא עצמה המתחדשת לכן מותר בעשיית מלאכה בראש חודש אבל אינו נחשב מכלל ימי המעשה לפי שהיא נתעלית למקורם וראשיתם

But since it is the level of speech and "the word of Havayah," the level of the revealed world, which is itself what is renewed, therefore work is permitted on Rosh Chodesh; but it is not counted among the days of work, because it is elevated to their source and beginning.

(ועיין עוד בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פט"ז בענין מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה כו' גבהו דרכיהם למעלה מעלה מבחי' המעשה כו' ע"ש.

(And see further in Sefer Shel Beinonim (Tanya), Part I, chapter 16, on the matter of "a good thought the Holy One, blessed be He, joins to deed...": "their ways are exalted" far above the level of deed...; see there.

ועוד דוגמא לדבר ממשארז"ל [ממה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] רפ"ו דברכות בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים הרי מצינו שא"צ [שאין צריך / שאינו צריך] לבחי' המעשה אף שמותר בעשיית מלאכה וכמ"ש מזה במ"א בד"ה מקושש עצים):

And another example of this is from what our Sages of blessed memory said at the beginning of chapter 6 of Berachos: "When Israel does the will of the Omnipresent, their work is done by others." Thus we find that there is no need for the level of deed, even though work is permitted; and as is explained on this elsewhere, in the discourse beginning "Gathering wood.")

9 קיצור. והנה שבת הוא שהדבור חוזר למקומו אבל ר"ח [ראש חודש] הוא בחינת דבור ולכן מותר בעשיית מלאכה ואעפ"כ [ואף על פי כן] אינו נקרא יום המעשה לפי שבר"ח [שבראש חודש] מקבל הדבור מקדם למעשה בראשית:

Summary. Now Shabbos is that speech returns to its place; but Rosh Chodesh is the level of speech, and therefore work is permitted, and nevertheless it is not called a day of work, because on Rosh Chodesh speech receives from before the work of Bereishis.

10 ד והנה כ"ז [כל זה] הוא בחי' שבת וחודש. שאחר יומין דחול אך והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו דהיינו חדשו של חודש ושבתו של שבת אז יבוא כל בשר וגו'.

4. Now all this is the level of the Shabbos and the New Moon that come after the weekdays. But "And it shall be, every New Moon on its New Moon and every Shabbos on its Shabbos" means the New Moon of the New Moon and the Shabbos of Shabbos; then "all flesh shall come..."

וביאור הענין כי הנה שבת שאחר ששת ימי המעשה הוא כי בו שבת מכל מלאכתו

The explanation of the matter: the Shabbos that comes after the six days of work is because "on it He rested from all His work."

והוא עד"מ כאדם הממשיך שכלו ומורידו בתחבולות מעשיו כמו בענין הכתיבה שמתחכם איך לכתוב ואחר שכותב חוזר שלו למקורו ושרשו

This is, by way of analogy, like a person who draws his intellect and brings it down into the devices of his actions, as in writing, where he applies his wisdom to how to write; and after he writes, his intellect returns to its source and root.

כך הענין כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ שירדה ונשתלשלה הארת חכמתו יתי אפילו בעשייה גשמיות וכמ"ש כולם בחכמה עשית

So too is the matter that "in six days Havayah made the heavens and the earth": the illumination of His wisdom, blessed be He, descended and came down step by step even into physical Asiyah, as it is written, "You made them all with wisdom."

אך ביום השבת חוזר למנוחתו ולמקורו העליון אבל שבתו של שבת הוא שגם יום השבת נחשב אצלו כימי החול

But on the Shabbos day it returns to its rest and to its supernal source. The Shabbos of Shabbos, however, is that even the Shabbos day is considered before Him like the weekdays;

שהוא בחינה מה שלמעלה מגדר ההשתלשלות להיות נמשך זיו והארה ממנו לחיות העולמות ולקיומם שא"כ היו העולמות בטלים והיו כלא היו

for it is the level of what is beyond the bounds of the chain of descent (hishtalshelus), from which radiance and illumination are drawn to give life to the worlds and sustain them, for otherwise the worlds would be nullified and would be as if they were not;

שהוא למעלה מעלה מגדר סובב וממלא כו' (ועמ"ש בד"ה שבת שבתון ובד"ה האזינו השמים ועד"ז יש להבין קצת ענין שבת בשבתו.

for it is far above the bounds of sovev and memalei... (And see what is explained in the discourse beginning "A Shabbos of complete rest" and in the discourse beginning "Listen, O heavens"; and in this way something of the matter of "Shabbos on its Shabbos" can be understood.

ועמ"ש בד"ה מים רבים בפי' נח ובמשנה ספ"ב [סוף פרק ב'] דעדיות פי' מדי שבת בשבתו מפסח עד העצרת והיינו לפי שבחג השבועות התגלות שער החמשים התגלות הכתר כמ"ש במ"א) **וכן חדשו של חודש מקור ראשית ההתחדשות כנ"ל**

And see what is explained in the discourse beginning "Many waters" in Parshas Noach. And in the Mishnah at the end of chapter 2 of Eduyos, "every Shabbos on its Shabbos" is explained as from Pesach to Atzeres; that is because on the festival of Shavuos there is the revelation of the fiftieth gate, the revelation of Keser, as is explained elsewhere.) **And so too the New Moon of the New Moon is the source of the beginning of renewal, as mentioned above.**

אך גילוי בחינות אלו בימות המשיח שנאמר עליו הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד (בישעיה סי' נ"ב) **(עיין זח"א** [זהר חלק א] **וישב דקפ"א ע"ב ח"ג** [חלק ג'] **רמ"ו ב')**

But the revelation of these levels is in the days of Mashiach, of whom it is said, "Behold, My servant shall prosper; he shall be exalted and lifted up and be very high" (in Isaiah, chapter 52). (See Zohar I, Vayeishev, page 181b; III, 246b.)

שאז יתנוצץ אור וגילוי א"ס ב"ה מה שלמעלה מגדר ההשתלשלות ואזי יבא כל בשר להשתחוות וגו'

For then the light and revelation of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, which is beyond the bounds of hishtalshelus, will shine forth; and then "all flesh shall come to bow down..."

כי הנה ענין כל בשר הוא יסוד האש כי בחי' החי הוא יסוד האש ולכן נקרא פני אריה פני שור כו' מראיהם כגחלי אש מפני שהם שרפים כיסוד האש

For the matter of "all flesh" is the element of fire, since the level of the animate is the element of fire. And therefore [they] are called "the face of a lion, the face of an ox..."; "their appearance was like coals of fire," because they are burning ones (seraphim), like the element of fire.

ולכן אמרו בגמרא עם הארץ אסור לאכול בשר כי תכלית אכילת האדם שאוכל המאכל ונהפך לדם ונעשה בשר כבשרו שעי"ז יש להמאכל כח להתעלות בעילוי האדם

And therefore they said in the Gemara that an unlearned person (am haaretz) is forbidden to eat meat (basar). For the purpose of a person's eating is that he eats the food and it turns into blood and becomes flesh like his own flesh, so that thereby the food has the power to rise in the elevation of the person.

וכאשר האדם נושא את נפשו להי' הרי גם כח המאכל כלול בו ומתעלה עמו ג"כ לפי שנעשה ג"כ בחי' אדם.

And when a person lifts up his soul to G-d, the power of the food too is included in him and rises with him as well, because it has also become the level of man.

11 והנה ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] הם בחי' קצירי ומריעי שהם בחי' חולת אהבה מיסוד האש וצמאון כו' מפני שמקבלים מבחי' חכמה והשגה שרואין את הנולד מאין ליש ועי"ז תגדל רשפי אש אהבתם כו'

Now Torah scholars are in the state of "weak and ailing," which is the state of being sick with love, from the element of fire, and thirst..., because they receive from the level of Chochmah and comprehension, seeing what is born from nothing to something; and through this the fiery flames of their love grow...

ולכך רשאים לאכול בשר שהוא מיסוד האש שכאשר נהפך והיה כבשרו נכלל בבחי' אדם להעלות ולקשר נפשו בה' ברשפי אש האהבה.

Therefore they are permitted to eat meat, which is from the element of fire: when it is transformed and becomes like his flesh, it is included in the level of man, to elevate and bind his soul to G-d with the fiery flames of love.

משא"כ ע"ה [עם הארץ] שהם מבחי' האהבה מסותרת לבד ואין בהם שום התפעלות רשפי אש הנ"ל

As for the unlearned, however, who have only the hidden love, and in whom there is no stirring at all of the fiery flames mentioned above,

אין כח הבשר מתעלה עמו ואדרבה גורם להורידו למטה ח"ו [חס ושלום] (עמ"ש מזה בד"ה כי תצא ובד"ה בהעלותך ובד"ה ראשי המטות גבי נדרים סייג לפרישות)

the power of the meat does not rise with him; on the contrary, it causes him to be brought down below, G-d forbid. (See what is explained on this in the discourse beginning "When you go out," in the discourse [beginning] "When you kindle," and in the discourse beginning "The heads of the tribes," on "vows are a fence for abstinence.")

והנה כל בשר שהוא יסוד האש יבא ויגיע למדרגת השתחואה וביטול (ויי"ל [ויש לומר] שזהו ענין כל הנקרא בשמי ועיין בפרשב"ם [בפירוש רשב"ם] בב"ב [בבבא בתרא]) (ע"ה ב') בפירוש עתידים צדיקים להיות נקראים על שמו של הקב"ה כשיהיה בחי' גילוי שבתו וחדשו

Now "all flesh," which is the element of fire, will come and reach the level of bowing and self-nullification (bittul) (and it may be said that this is the matter of "everyone that is called by My Name"; and see the Rashbam on Bava Basra (75b), on the explanation of "In the future the righteous will be called by the name of the Holy One, blessed be He") when there will be the level of the revelation of "its Shabbos" and "its New Moon."

כי הנה מה שעכשיו הוא בחי' יסוד האש והתפעלות ההרגשה הוא מפני בחי' חולת אהבה והאופנים ברעש גדול כו'

For what is now the level of the element of fire and the stirring of feeling is because of the state of being sick with love, and "the Ofanim with a great noise...";

כי רם ונשא מהם התכללות וביטול באא"ס [באור אין סוף] ב"ה מחמת שהם למטה

for inclusion and self-nullification in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is high and exalted beyond them, because they are below.

משא"כ כשיהיה בחי' גילוי שבתו וחדשו שלמעלה מהשתלשלות אז יגיעו ויבואו להשתחוות.

But when there will be the level of the revelation of "its Shabbos" and "its New Moon," which is beyond hishtalshelus, then they will reach and come to bow down.

וביאור ענין להשתחוות לפני כי הנה בחינת השתחואה גם שהיא בחינת ביטול היא בחי' המשכה ג"כ

And the explanation of "to bow down before Me": the level of bowing, although it is the level of bittul, is also the level of drawing down,

שהיא המשכה מבחי' ביטול בחינת מה שלמעלה מגדר ההשתלשלות (ועיין ברבות פ' וירא פנ"ו גבי ונשתחוה ונשובה אליכם)

for it is a drawing down from the level of bittul, the level of what is beyond the bounds of hishtalshelus. (And see Rabbah, Parshas Vayeira, chapter 56, on "and we will bow down and return to you.")

וע"ד זה הוא ענין השתחוואה שבתפלת שמו"ע [שמונה עשרה] כמ"ש סד"ה השמים כסאי שהוא המשכת ענין הביטול כמאמר ברוך אתה שיהא ברוך ונמשך להיות בבחי' אתה בחי' גילוי.

And in this way is the matter of the bowing in the prayer of Shemoneh Esreh, as is explained at the end of the discourse beginning "The heavens are My throne": it is the drawing down of the matter of bittul, as in the saying "Blessed are You," that it be blessed (baruch) and drawn down to be in the level of "You," the level of revelation.

וזהו להשתחוות לפני כלומר שיהיה בחי' פנים הוא בחינת גילוי וכמו צהבו פניו כו' והוא ענין יאר ה' פניו אליך וגו' יאר פניו אתנו סלה

And this is "to bow down before Me (lefanai)": that is, that there be the level of "face" (panim), which is the level of revelation, as in "his face beamed..." And this is the matter of "May Havayah make His face shine upon you...," "may He make His face shine with us, Selah."

וזהו אמר ה' שיהיה בחי' אמירה והמשכה מלמעלה למטה בגילוי בחי' זו:

And this is "says Havayah": that there be the level of saying and drawing down from above to below, in the revelation of this level.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/vezos-haberachah/4/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok